

MARIJAMPOLĖS MARIJONŲ GIMNAZIJIA

jaunos korepetitorių įmonės „Digi klasė“ korepetitorius Paulius Sungaila.

Pašnekovas taip pat priduria, kad direktoriai ramybėje palieka net ir tuos mokytojus, kurių dauguma mokinių prastai išlaiko egzaminus, jei tik mato, kad esama nors po vieną ar du mokinius, kurie egzaminus išlaiko šimtukais. Direktoriai šimtukus sieja su konkrečiu mokytoju, nors dažnai tai yra korepetitoriaus indėlis.

„Aš visuomet suklūstu, jei pamatau, kad, tarkime, mokinys visų dalykų mokosi septynetais, aštuonetais, o vieno dalyko penketais. Dažniausiai tai būna ne vaiko problema. O mokytojo kvalifikacijos. Lygiai taip ir su šimtukais“, – dalijasi Kauno „Saulės“ gimnazijos direktorė Sonata Drazdavičienė.

Tiesa, pasak pašnekovės, nedažnam mokyklos vadovui tai suprantama. Štai viename mokyklų vadovų susitikime S. Drazdavičienė paklausė kolegų gimnazijų direktorių, kiek vyresniųjų gimnazinių klasių mokinių tėvų ateina į tėvų susirinkimus, na ir dauguma direktorių dalijosi, kad mažuma: iš 380–400 tėvų vos apie 15. Gimnazijų vadovai tai traktavo kaip pasitikėjimą mokytojų darbu ir mokykla. Pašnekovės nuomone, viskas yra atvirkesčiai, iš tiesų tai yra nepasitikėjimas. Ji sako buvusi nesuprasta daugumos kolegų direktorių.

Bet panagrinėkime giliau: jeigu tėvai neateina į susirinkimus, nesirodo mokykloje kviečiami, vadinasi, jie nepasitiki mokytojais ir netiki, kad mokyklos administracija yra pajėgi pakeisti situaciją, tad greičiausiai tiesiog naudojasi korepetitorių paslaugomis.

Kaip pažymi mokytoja R. Dilienė, svertų atleisti prastai dirbantį mokytoją nėra. Mat nėra jokio geros pamokos standarto: „Jei mokytojas ateina į pamoką, nedaro pravaikštų, nevarato alko-

holio, tai kad ir kaip jis būtų pasiruošęs pamokai, traktuojama, jog jis yra geras mokytojas. Ir joks auditorius negali prie jo prikibti, o direktorius neturi jokio pagrindo atleisti. Jeigu mokytojas tiesiog veda pamoką, vadinasi, viskas yra gerai. Nors iš tikro prastų mokytojų, net ir liuanistų, oi kiek yra.“

Dar mažiau šansų, kad su prastais mokytojais bus atsiveikinta, yra šiais laikais, juk taip stinga įvairiausių dalykų mokytojų. Net toks klausimas nebekeliamas. Dėl tos pačios priežasties mokyklose dabar dirba netgi ir tie mokytojai, kurie šiuolaikiniams mokiniams pagal amžių tinka į senelius ar prosenelius. Juk net trečdalis visų pedagogų Lietuvoje yra pensininkai – bet nėra kas juos pakeičia.

Pasak korepetitoriaus Pauliaus, mokyklų direktoriai neturi tikslo ir neanalizuoja, kas lemia, kad dalis mokinių iš tos pačios klasės per egzaminus gauna šimtukus, o kita dalis to paties egzamino neišlaiko ar išlaiko labai prastai. O ir patys mokiniai privengia kalbėti apie tai, kad papildomai mokosi su korepetitoriais, nes, kaip korepetitoriui prisipažįsta jaunuoliai, jei sužinotų juos mokantys mokytojai, imtų pašiepti ar net bausti žemesniais pažymiais. „Man nesuprantami tokie dalykai, aš džiaugčiausi, jei sužinočiau, kad mokinys nesitenkina baziniu turiniu, kurį gauna pamokoje, kad nori dar daugiau sužinoti, dar giliau ir intensyviau mokytis, nori tapti geriausias, todėl eina mokytis papildomai“, – dėsto P. Sungaila.

Deja, dauguma gimnazijose dirbančių mokytojų savo mokinių ėjimą pas korepetitorius traktuoja kaip jų darbo pažeminimą.

„Aš manau, kad apie 30–40 proc. visų šimtukų yra korepetitorių indėlis“, – gana atvirai kalba Raimondas Dambrauskas,

kas, vienos geriausių šalyje neatrankinės mokyklos, Panevėžio J. Balčikonio gimnazijos direktorius.

„O pas mus 90 proc. visų mūsų gimnazijos šimtukų yra bendras mokinio ir jam dėstančio mokytojo rezultatas, na, o 10 proc. – korepetitorių indėlis, – dalijasi Asta Žukauskienė, Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos vadovė, ir priduria: – Provincijoje yra daugybė mokyklų, kurių mokiniai puikius rezultatus pasiekia tik su mokytojo pagalba.“

R. Dambrausko vertinimu, regionuose korepetitorių paslaugomis dažniau naudojasi silpniausi mokiniai, kuriems gresia neigiamas pažymys, o didmiesčiuose – pažangiausi jaunuoliai, kurie siekia šimtukų arba kuriems stinga pasitikėjimo. „Tarkime, mūsų gimnazijoje mokėsi mergina, kuri neturėjo žemesnio pažymio nei 10, bet lankė daugybės dalykų korepetitorius. Kai pasiteiravome, kam jai to reikia, ji juk – puiki mokinė, pasakė, kad nepasitiki savimi. Taigi, kartais korepetitorių poreikis glūdi galvoje, o ne realybėje, kad, tarkime, mokytojas prastai išdėsto medžiagą“, – pažymi R. Dambrauskas.

Kaip rodo prieš karantiną atlikti tiek Valstybės kontrolės, tiek Valstybės strateginės analizės centro STRATA naudojami korepetitoriaus tyrimai, daugiausia korepetitorių paslaugomis naudojasi didžiųjų miestų baigiamųjų gimnazinių klasių mokiniai ir dažniausiai tie, kurie mokosi gana gerai.

IVARDINK SAVO MOKYKLĄ KOREPETITORIUI IR JIS PASAKYS, KOKIŲ TU TURI BŪDŲ

Antrindamas R. Dambrauskui P. Sungaila prisipažįsta, kad tarp jo mokinių yra buvęs ne vienas elitinių mokyklų, legendinių mokytojų ir vadovėlių autorių bei bendrojo ugdymo programų rengėjų mokinys. „Nežinau, ar šitai rašysite, bet mokiau ir tebmokau jaunuolius iš įvairių mokyklų, net ir tuos, kuriuos mokina korifėjai, tokie kaip Vilniaus licėjaus biologė Alyda Daulenskienė, Žirmūnų gimnazijos – Daiva Puodžiukienė, Žvėryno gimnazijos – Jolita Kančiauskienė, Vidmantas Kančiauskas bei daugybė kitų“, – neslepia P. Sungaila.

„Jokia paslaptis, kad tiek Vilniaus licėjaus, tiek Vilniaus jėzuitų gimnazijos, tiek ir privačių mokyklų mokiniai papildomai mokosi pas mus. Šių mokyklų mokiniai kasmet surenka daugybę šimtukų, bet jiems irgi reikia korepetitorių“, – antrina vienos pirmųjų, dar 1995 m. įsteigtos, korepetitorių mokyklos steigėja Albina Šakalienė.

Pašnekovė prisimena daugybę mokytojų mokinių, surinkusių šimtukus, įstojučių į prestižines studijų programas, o šiandien jau užimančių įvairias vadovaujamas pareigas tiek versle, tiek viešajame sektoriuje, tiek valstybės tarnyboje.

O ir korepetitoriais A. Šakalienės mokykloje taip pat dirba pačios aukščiausios kvalifikacijos pedagogai, neretai

dėstantys prestižinėse mokyklose.

Paklaustas, o kam elitinių mokyklų mokiniams, kuriuos moko geriausi mokytojai dalykininkai, dar reikia korepetitorių, P. Sungaila svarsto: „Viena vertus, klasės yra didelės – 28–30 mokinių – ir geriausi mokytojai ne visada pastebi mokinius, kuriems, palyginti su geriausiais bendramoksliais, olimpiadininkais, sekasi ne taip gerai ar ne taip lengvai. Antra, geriausias mokytojas ne kiekvienam yra vienodai geras, nes visi esame skirtingi ir kiekvienam reikalingas skirtingas priėjimas. Aš pats biologijos tikrai nemoku geriau nei šio dalyko mokytojai, pripažinti korifėjai, programų ir vadovėlių autoriai, bet aš esu geresnis didaktikos specialistas. Didaktika yra talentas. Tiesiog moku geriau perteikti medžiagą nei kai kurie mokytojai dalyko specialistai. Be to, aš turiu laiko susirasti ir įsigilinti į naujausias mokymo technikas. Mano tikslas – išlaisvinti vidutinio potencialą ir sukurti šiltą mokinio santykį tiek su manimi, kaip mokytoju, tiek su dalyku“, – drąsiai kalba jaunas korepetitorius.

O štai A. Šakalienė sako tiksliai žinanti, kokių spragų atsinešė kiekvienas mokinys, vos tik jis pasako gimnazijos pavadinimą, išvardija vadovėlius ir kas

jam dėsto. „Nebėra pedagogų kvalifikacijos kėlimo kursų, sunyko metodiniai būreliai, kiekviena mokykla mokosi vis iš kitų vadovėlių, tai ir yra pagrindinės priežastys, lemiančios mokinių atsilikimą, – svarsto A. Šakalienė. – Iš tiesų mano mokykloje nėra jokios prabangos, kokią galima išvysti daugybėje naujų mokyklų. Čia paprasti suolai, lenta, darbinė aplinka, bet vaikai su-

interesuoti mokytis.“

P. Sungaila pabrėžia, kad dar vienas mitas, kurį paneigė korepetitoriai, – tai nuotolinio mokymo kokybė. „Korepetitoriai parodė, kad nuotolinis mokymas gali būti toks kokybiškas kaip ir gyvas, – akcentuoja P. Sungaila. – Beje,

mokiniai pastebėjo, kad mokyklose yra daugybė mokytojų, kuriems geriau sekasi dėstyti nuotoliniu būdu nei gyvai, bet yra ir tokių, kurie kokybiškai išdėstyti geba tik gyvai.“

Tiek pasak A. Šakalienės, tiek pasak P. Sungailos, atėję į korepetitorių mokyklas, maždaug ketvirtadalis mokinių neturi motyvacijos, bet pamatę, kaip kiti stengiasi, kiek pastangų ir lėšų įdeda jų tėvai, net ir tie abejingieji užsikuria ir ima stiebtis. Kitaip tariant, korepetitorių mokyklose mokiniai motyvuoja vienas kitą.

„O tais atvejais, kai net bendramoksliai ir jų darbštumas nėra pakankamas motyvas stengtis, tada tenka pakalbėti griežčiau. Tokiems aš sakau, kad man, kaip korepetitoriui, ne pinigai yra esmė, o mokinio pastangos, tad jeigu jis nenori, gali pas mane ir nesilankyti, nes už durų laukia norinčiųjų mokytis eilė. Aš dirbu su tais, kurie turi didelių siekių“, – griežtai apibendrina korepetitorius.

Ir į A. Šakalienės korepetitorių mokyklą nori patekti daug jaunuolių (arba to nori tėvai). „Į mūsų mokyklą tėvai skambina jau nuo sausio, kad užrašytų vaikus mokytis nuo rugsėjo. Atvažiuoją vaikai mokytis net iš Utenos, Ukmergės

jaunimo teatras

Pagal Ričardo Gavelio romaną

Jauno žmogaus memuarai

Režisierė Eglė Švedkauskaitė

ŽURNALO „REITINGAI“ PRENUMERATA – PUIKI DOVANA MOKSLEIVIUI, GIMNAZISTUI, STUDENTUI, MOKYTOJUI

Žurnalą „REITINGAI“ galite prenumeruoti
visuose „Lietuvos pašto“ biuruose,
prenumeratos sistemoje
www.prenumerata.lt, taip pat redakcijoje

Telefonas pasiteirauti: (8 5) 250 73 30
El. paštas: prenumerata.reitingai@gmail.com

Žurnalo
REITINGAI
Prenumerata
metams - tik
9 €

ar Varėnos... - vardią ponia Albina. - O
rezultatas ateina tik per darbą. Mes mo-
kome mokinius logikos ir tempo.“